

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19Csp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120205882
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120205882.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobkyne: Jana A., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX, XXX 22 Alešince, právne zastúpená: Sidor a partneri, s.r.o., IČO: 52 635 970, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 21.5.2020 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur. Súčasne sa domáhala priznania náhrady trov konania.

2. V žalobe uviedla, že dňa 29.5.2015 so žalovaným uzavrela spotrebiteľskú zmluvu č. 8500117326, na základe ktorej jej žalovaný poskytol spotrebiteľský úver. Zmluva sa na podnet žalobkyne stala predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14Csp/101/2018, v ktorom bolo súdom zistené, že v predmetnej zmluve absentujú obligatórne zákonné náležitosti, v dôsledku čoho je úver zo zmluvy bezúročný a bez poplatkov. V uvedenom konaní súd zároveň uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie takto vznikuté. Vzhľadom na uvedené konanie už nemôže byť sporné, že žalovaný porušil práva žalobkyne a ani to, že žalobkyňa bola úspešná v uplatnení svojich práv (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.). Žalobkyňa poukázala na satisfakčnú, preventívnu i sankčnú funkciu primeraného zadostučinenia. Pokiaľ ide o uplatnenú sumu primeraného finančného zadostučinenia, sumu vo výške 300 eur považuje žalobkyňa za adekvátnu aj vzhľadom k tomu, že jej reálne hrozila ujma v celkovej výške 2 073,84 eur (suma 3 423,84 eur, ktorú bola povinná žalobkyňa splatiť - suma istiny, ktorú jej žalovaný reálne poskytol 1 350 eur = 2 073,84 eur). Reálne bola žalobkyni spôsobená ujma vo výške 1 595,22 eur ako súdom sumárne v označenom konaní priznané bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že musela vyhľadať právne poradenstvo, iniciovať spor (aby chránila svoje majetkové práva) proti žalovanému, ktorý ako podnikateľ v oblasti poskytovania úverov postupoval v rozpore so zákonom. Žalobkyňa ako spotrebiteľ sa pustila do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesla benefit aj pre ostatných spotrebiteľov. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť (aj privodilo) ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v

nezákonnom preplatení spotrebiteľského úveru. Žalovaný sa dopustil konania v rozpore so zákonom a vopred naformuloval zmluvné podmienky tak, že nespĺňali zákonné náležitosti. Žalobkyňa mala snahu zabrániť vzniku sporu a kontaktovala žalovaného zaslaním predsporovej výzvy o vydanie bezdôvodného obohatenia s cieľom vec mimosúdne vyriešiť, žalovaný však ostal pasívny. Žalobkyňa mala snahu zabrániť aj vzniku tohto sporu a žalovaného kontaktovala zaslaním predsporovej výzvy, žalovaný však zostal opäť pasívny.

3. Súd vo veci vydal dňa 9.6.2020 platobný rozkaz č. k. 19Csp/45/2020 - 46, ktorým žalobe vyhovel. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, preto súd uznesením č. k. 19Csp/45/2020-63 zo dňa 6.7.2020 platobný rozkaz zrušil.

4. Žalovaný v podanom odpore poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého sa vyžaduje jednak úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa ako aj zodpovednosť za porušenie práva alebo povinnosti takto ustanovenej zákonom. Z podanej žaloby podľa žalovaného nevyplýva preukázanie podmienok podľa citovaného zákonného ustanovenia. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za akékoľvek úspešné uplatnenie akéhokoľvek práva, potom by to priamo zakotvil a neviazal by spotrebiteľa na to, či sa úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický. Naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Žalovaný považuje požadovanú sumu zadosťučinenia za zjavne neprimeranú, nárok žalobkyne za nedôvodný čo do základu i výšky. Z podanej žaloby nevyplýva spôsob ani vecné základy pre určenie požadovaného finančného zadosťučinenia.

5. Žalobkyňa v replike poukázala na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho sudu SR zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, kde najvyšší súd k posúdeniu podmienok pre uplatnenie nároku práva z primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. konštatoval, že „jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho sudu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje.“ Žalobkyňa pripojením právoplatného rozhodnutia preukázala, že súd v jej prospech už judikoval nárok z porušenia práva. Žalobkyňa bola nútená podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy, ktoré vykonával jej zamestnávateľ na základe žiadosti žalovaného k predmetnému úveru. Súd uznesením č. k. 14Csp/101/2018 - 85 zo dňa 17.08.2018 nariadil neodkladné opatrenie. Žalobkyňa aj na pojednávaní vypovedala o tom, že k uvedenému postupu žalovaný pristúpil už po tom, ako bola žalobkyňa v omeškaní s jednou splátkou, pritom ako je z okolností veci zrejmé, žalovaný prostredníctvom zrážok zo mzdy získaval na úkor žalobkyne bezdôvodného obohatenie. Žalobkyňa považuje za irelevantnú námietku žalovaného, že podaná žaloba neobsahuje žiadny dôvod alebo spôsob, ktorým by žalobkyňa požadovanú sumu odôvodnila. Poukázala na rozsudok Najvyššieho sudu SR zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, rozhodnutie Krajského sudu Prešov sp. zn. 7Co/350/2015 zo dňa 31.3.2016, rozhodnutie Krajského sudu v Trenčíne sp. zn.: 5Co/934/2015 zo dňa 29.6.2016, rozhodnutie Krajského sudu v Prešove sp. zn.: 11Co/56/2016 zo dňa 2.5.2017, rozhodnutie Krajského sudu v Prešove sp. zn.: 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, rozhodnutie Krajského sudu v Prešove sp. zn. 19Co/169/2016 zo dňa 11.4.2017. Pri určovaní výšky primeraného zadosťučinenia sa prihliada na funkcie daného inštitútu (satisfakcia, sankcia, prevencia a pod.), a to na celkovú povahu, intenzitu a spôsob zásahu, časové trvanie závažného konania veriteľa, závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosti, za ktorých k porušeniu

práva došlo, finančnú situáciu osoby, do ktorej práva bolo zasiahnuté, rozsah nepriaznivých následkov, subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu a pod. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu už viac ako 10 rokov má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením povinných údajov vyžadovaných zákonom nastane zákonom predpokladaná sankcia, t. j. že ako veriteľ nebude môcť od dlžníka (žalobkyne) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia z minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Žalobkyňa uvádza, že je dôvodné určiť hranice medzi maximálnou a minimálnou výškou finančného zadosťučinenia, ktorá by prestavovala bazálne východiská. Za východiskový bod považuje ujmu, ktorá jej reálne hrozila v sume 2 236,44 eur. Za hraničný bod žalobkyňa považuje reálne vzniknutú majetkovú ujmu, teda sumu 1 595,22 eur, ktorá bola žalobkyni aj súdom priznaná. Spôsob zásahu do práv žalobkyne je obsiahnutý priamo v právoplatnom rozhodnutí, kde súd jasne vyslovil porušenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Preukázaný je aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Žalobkyňa sa pred podaním žaloby usilovala spornú situáciu riešiť mimosúdne, tak pred začatím predchádzajúceho i tohto sporu, avšak žalovaný zostal pasívny. Podľa žalobkyne by nepriznanie finančného zadosťučinenia ani v takej minimálnej výške, ktorú požaduje v tejto veci, znamenalo nielen postup v rozpore so zákonom (ktorý výslovne takýto nárok spotrebiteľovi priznáva), ale aj priame podporovanie podnikateľských subjektov v tom, aby aj naďalej porušovali právnu úpravu.

6. Žalovaný v duplike opakovane poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. a zdôraznil, že žalobkyňa v podanej žalobe ani vyjadrení neosvedčila splnenie zákonnej podmienky podľa citovaného zákonného ustanovenia. Uviedla, že posledná veta uvedeného ustanovenia nie je právnou normou samou o sebe, ale predstavuje súčasť určitého normatívneho celku. Len na jej základe nie je možné zakladať žiadny nárok, pretože podmienka - úspešné uplatnenie porušenia práva - musí súvisieť s konkrétnym súdnym rozhodnutím o tom, že konkrétne právo spotrebiteľa porušené bolo. Takéto rozhodnutie vydané nebolo a žalobkyňou označený rozsudok nie je rozhodnutím o úspešnom uplatnení porušenia práva žalobkyne. Podľa žalovaného sa s poukazom na judikatúru ústavného súdu SR, ako aj rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR sa vyžaduje rozhodnutie (teda autoritatívne vyslovenie porušenia v podobe výroku ako jedinej záväznej a právne relevantnej časti každého rozhodnutia), ktorým spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti. Rozhodnutie v danom konaní však nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej právnym predpisom na ochranu spotrebiteľa.

7. Súd spor prejednal v súlade s ustanovením § 180 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu, a to žaloby, rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/117/2019-212, rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14Csp/101/2018-171, predsporovej výzvy, odporu proti platobnému rozkazu ako jednotlivých vyjadrení strán sporu a z takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Strany sporu uzavreli dňa 29.5.2015 zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 85000117326, na základe ktorej bola žalobkyni vyplatená suma vo výške 1 350 eur. V zmysle uvedenej zmluvy sa žalobkyňa dohodla so žalovaným na poskytnutí úveru vo výške 1 500 eur, ktorý mala splácať v pravidelných mesačných splátkach. Pretože žalobkyňa sa dostala do omeškania s plnením splátok, inicioval žalovaný voči žalobkyni zrážky zo mzdy. Žalobkyňa sa následne domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanému vykonávanie zrážok zo mzdy zakáže. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 14Csp/101/2018 - 85 zo dňa 17.08.2018 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500117326, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 29.5.2015, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14Csp/101/2018. V konaní nebolo sporným, že žalobkyňa sa voči žalovanému v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14Csp/101/2018 domáhala, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť jej bezdôvodné obohatenie, ktoré malo spočívať v tom, že žalobkyňa na predmetný úver zaplatila žalovanému viac ako bola skutočne povinná. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 14Csp/101/2018-171 zo dňa 22.2.2018 konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 1 104,78 eur zastavil (I. výrok), žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1 595,22 eur spolu

s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 595,22 eur od 11.6.2018 do zaplataenia (II. výrok), vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok III.) a o trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18 % (IV. výrok). V konaní vedenom pod sp. zn. 14Csp/101/2018 súd dospel k záveru, že stranami uzavretá zmluva o úvere neobsahuje obligatórne zákonom požadované náležitosti, a preto je nutné s poukazom na ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 14Csp/101/2018-171 zo dňa 22.2.2018 nadobudol v II. a IV. výroku právoplatnosť dňa 16.3.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/117/2019-212 zo dňa 27.11.2019, ktorým krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania potvrdil poukazujúc na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Účelom a zmyslom § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je odškodniť spotrebiteľa za určitý diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu povinností zo strany dodávateľa na súde, tiež za právnu neistotu, ktorú musel znášať, kým súd rozhodol v jeho prospech. Z hypotézy citovanej právnej normy jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ musí byť pri uplatňovaní práva úspešný. Iba za tohto predpokladu mu vznikne právo na priznanie finančného zadosťučinenia.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané porušenie práv žalobkyne, o čom svedčí jej úspech v spore v základnom konaní pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 14Csp/101/2018 vo veci vydania bezdôvodného obohatenia. Už toto základné konanie vytvára právny rámec pre uplatnenie nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie, keďže vychádza priamo zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z konania vedeného Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14Csp/101/2018 mal súd preukázané, že žalovaný v úverovej zmluve uzavretej so žalobkyňou neuviedol zákonom požadované údaje. Tieto údaje nie sú len „formálnymi nedostatkami zmluvy“, ale ide o zákonom predpísané povinné náležitosti zmluvy a je nutné považovať za porušenie práva spotrebiteľa (žalobkyne), pokiaľ zmluva o úvere takéto náležitosti neobsahovala. Zmyslom a účelom uvádzania obligatórnych náležitostí v zmluvách o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi informácie o úvere, jeho parametroch, umožniť mu, aby porovnal, či je pre neho úver výhodný alebo nie a umožniť mu tak získať prehľad o úverovom produkte veriteľa. Je zrejmé, že žalovaný porušil ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. tým, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobkyni

úver, neuviedol zákonom predpokladané náležitosti, resp. uviedol ich nesprávne. Z konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 14Csp/101/2018 jednoznačne vyplynulo, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy so žalobkyňou nepostupoval s dostatočnou odbornou starostlivosťou a voči žalovanej žiadal zaplatenie peňažného plnenia, na ktoré nemal nárok. Takýmto konaním žalovaný poškodzoval práva žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá bola nútená až do právoplatného skončenia predmetného konania žiť v právnej neistote. Súd pripomína, že žalobkyňa sa v uvedenom konaní musela brániť i návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, aby docielila pozastavenie vykonávania zrážok zo mzdy, ktorými sa žalovaný voči žalobkyňi dožadoval plnení, na ktoré ani nemal nárok.

15. Žalobkyňa si aktívne uplatňovala svoje práva ako spotrebiteľka v uvedenom konaní a bola úspešná. Samotné úspešné uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR (rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.1.2019) vyplýva, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti tak, ako to má na mysli ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

16. Súd mal z konania vedeného Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14Csp/101/2018 jednoznačne preukázané, že žalobkyňa preukázala, že súd v jej prospech judikoval konkrétny nárok z porušenia práva, v danom prípade nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Uvedené znamená, že žalobkyňa úspešne voči žalovanému uplatnila porušenie práva, čím podľa názoru súdu preukázala splnenie podmienok stanovených v ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Základ nároku žalobkyne je tak nepochybne daný.

17. Cieľom finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z. z. je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Žaloba, ktorou sa oprávnená osoba domáha primeraného finančného zadosťučinenia sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané finančné zadosťučinenie je nástrojom satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu v postavení toho, kto právo spotrebiteľa porušil a dotknutej osoby (spotrebiteľa). Okrem satisfakčnej funkcie má primerané finančné zadosťučinenie aj sankčnú povahu, pretože predstavuje pre toho, kto právo spotrebiteľa porušil, finančnú ujmu zodpovedajúcu sume, ktorú musí titulom primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi zaplatiť. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv je aj odradenie dodávateľa od nekalých praktík. Na druhej strane súd akcentuje, že výška požadovaného zadosťučinenia nemá byť nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu, teda musí byť primeraná.

18. V danom prípade mal súd preukázané, že žalobkyňi reálne vznikla ujma spočívajúca v tom, že žalobkyňa žalobcovi zaplatila i peňažné prostriedky, ktoré mu vzhľadom na právne posúdenie úveru zo zmluvy ako úveru bezúročného a bez poplatkov zaplatiť nemusela. Súd mal preukázané, že žalobkyňi bola reálne poskytnutá suma peňažných prostriedkov vo výške 1 350 eur, pričom žalobkyňa žalovanému zaplatila minimálne o sumu vo výške 1 595,28 eur viac ako bola povinná. Uvedená suma bola žalobkyňi priznaná súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 14Csp/101/2018 titulom bezdôvodného obohatenia. Tento nárok bol žalobkyňi v spomínanom konaní právoplatne priznaný, avšak len z dôvodu, že takéto konanie voči žalovanému iniciovala a svojich práv sa na súde domáhala. Nebolo sporným, že žalobkyňa ako osoba bez právnického vzdelania musela vyhľadať odborné právne poradenstvo, iniciovať súdne konanie, byť až do jeho právoplatného skončenia v právnej neistote. Ochrany svojich práv sa žalobkyňa ako spotrebiteľka domáhala práve voči nepochybne ekonomicky i právne silnejšiemu subjektu. Súdu je z úradnej činnosti známe, že žalovaný sa opakovane dopustil vo vzťahu k spotrebiteľom takého konania, kedy v zmluvách o spotrebiteľskom úvere neuvádzal ich obligatórne náležitosti, a to aj napriek tomu, že ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov bol povinný vo vzťahu k spotrebiteľom postupovať s primeranou odbornou starostlivosťou. V tomto konaní sa žalobkyňa voči žalovanému dožadovala priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur, teda sumy, ktorá nepredstavuje ani jednu pätinu z výšky spôsobenej ujmy. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby vadne konal. Zároveň by malo na žalovaného mala pôsobiť aj preventívne a v budúcnosti ho odradiť od ďalšieho prípadného porušovania práv spotrebiteľov.

19. Súd konštatuje, že žalobkyňa v konaní preukázala splnenie predpokladov stanovených v ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., teda preukázala úspešné uplatnenie práva voči žalovanému na súde, suma, ktorej zaplatenia sa voči žalovanému domáhala, je podľa názoru súdu primeraná, preto súd žalobe vyhovel.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. V tomto spore bola plne úspešná žalobkyňa, ktorej súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %) voči žalovanému, ktorý žiadny úspech nedosiahol.

21. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.